

מִתְעַרוּ בְּפִלְגֹת לַיְלִיא. וּלְבַתֵּר מִסְדְּרֵי שְׂבַח־יְיָהוּ,
וְלָעָאן בְּאוֹרֵי־יָא.

שַׁעֲשׂוּעָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְאִי הִיא. אֶלְא,
כֹּל צְדִיקָיָא קְיַיְמִין בְּדִיוֹקְנֵיהוּ,
וּמִתְלַבְּשִׁין בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן, בְּכֹל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְאִתְסַחֵן
בְּמִלָּא, דְזַמִּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַחֲרָא מִיְתֵיָא.
וְעָאֲלִין בְּלָהוּ לְגַבֵּי מְשִׁיחַ, וְשָׂאֲלִין מַה דְשָׂאֲלִין,
וְהָא אִיתְעָרוּ חֲבַרְיָא.

לְבַתֵּר מִתְכַּנְּשִׁין, וּמְשַׁתְּדִלִין בְּלָהוּ בְּדַעְתָּא
עֵילָאָה, בְּכָלֵהוּ מְתִיבְתֵי דְתַמָּן. וְעֵלֵי־יְיָהוּ
כְּמַה מְזַמֵּן. וּמִתְחַדְּשִׁין תַּמָּן כְּמַה חִידוּשִׁין
בְּאוֹרֵי־יָא. לְבַתֵּר נְפָקֵי בְּלָהוּ, וְחֲמָאן, כִּד אָתֵי
אֵלֵי־יְיָהוּ לְגַבֵּי אֲבָהָן. אִיהוּ נְפָק, וְאִינְהוּ עָאֲלִין
וְקְיַיְמִין קַמֵּי אֲבָהָן, וְחָדוּ בְּהוּ, בְּכְמַה בְּנִין קְדִישִׁין
דִּי בְּסַחְרֵנֵי־יְיָהוּ, וְחָדָאן בְּלָהוּ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַמְּשִׁיחַ, וְשׂוֹאֲלִים מַה שְּׂשׂוֹאֲלִים, וְהָרִי
הַעִירוּ הַחֲבָרִים.

אַחַר כֵּךְ מִתְכַּנְּסִים, וּמִתְעַסְקִים כָּלֵם
בְּדַעַת הָעֲלִיוֹנָה, בְּכֹל הַיְשִׁיבוֹת שֶׁל שָׁם.
וְעֵלֵיהֶם כְּמַה מְזַמֵּן. וּמִתְחַדְּשִׁים שָׁם
כְּמַה חִדוּשִׁים בְּתוֹרָה. אַחַר כֵּךְ יוֹצְאִים
כָּלֵם, וְרוֹאִים כְּשֶׁבָּא אֵלֵיהֶם אֵל הָאֲבוֹת.
הוּא יוֹצֵא – וְהֵם נִכְנָסִים וְעוֹמְדִים לְפָנֵי

הָרֵאשׁוֹנִים כְּשֶׁמִּתְעוֹרְרִים בְּחֻצוֹת
הַלְיָלָה, וְאַחַר כֵּךְ מִסְדְּרִים שְׂבַח־יְיָהֶם
וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה.

מַה הוּא שַׁעֲשׂוּעוֹ שֶׁל הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא?
אֶלְא כֹּל הַצְּדִיקִים עוֹמְדִים בְּדִיוֹקְנֵיהֶם,
וּמִתְלַבְּשִׁים בְּגַן עֵדֶן, בְּכֹל יוֹם וְיוֹם,
וְרוֹחֲצִים בְּפֶלַל שָׁבוּ עֲתִיד הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהַחְיֹת מֵתִים, וְכֹלֵם נִכְנָסִים אֵל

וְכֵן עָיִל קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגּוֹ לִילֵיא, בְּלֵהוּ
 קַיִמִין מִתְּקַנִּין בְּדָקָא יָאוּת, וְכָל
 אֲשֶׁתְּדִלוּתָא בְּמָה דְאֲשֶׁתְּדִלוּ כָּל הַהוּא יוֹמָא
 בְּחִידוּשֵׁי אוֹרֵייתָא. וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא תִּיאֻבְכֵתִיה
 בְּאִינוֹן צְדִיקֵיא, דְחִדִּישׁוּ בָּהּ מְלִין. וְאֲשֶׁתְּעֲשֵׂע בְּהוּ,
 וְאֲשֶׁתְּעֲשֵׂע בְּאֵלִין מְלִין. וְכָל בְּכָל צְדִיקָא וְצְדִיקָא.

לְבַתֵּר, בְּלֵהוּ מִתְּקַנִּין דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְקוֹדֶשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּתֵר דְאֶרֶח וְאֲשֶׁתְּעֲשֵׂע בְּהוּ,
 וְכָל אֵלִין רְזִין דְחִכְמָתָא דִּילְהוֹן, אֲתַגְּלִי עַלֵּיהוּ,
 וְאִינוֹן חֲמָאן בְּתֵהוּא נוֹעַם ה'. בְּדִין בְּלֵהוּ חֲדָאן
 בְּחִדוּוּה סְנֵיא, עַד דְמִתְּפַשְׁטִי זִינָא וְנִהוּרָא דִּילְהוֹן.
 וּמִתְּהוּא מְשִׁיכוּ דְזִינָא וְנִהוּרָא דְחִדוּוּה דִּילְהוֹן,
 עַבְדִּין פִּירִין וְאִיבִין לְעֶלְמָא דָּא, וְתֵהוּא אִיבָא עָאֵל
 תַּחֲתוֹ גְּדַפּוּי דְשְׂכִינְתָּא, עַד זִימְנָא דְאַצְטְרִיךְ.

לשון הקודש

אחר כך בלם מתתקנים וְכַר וְנִקְבָּה.
 ואחר שהקדוש ברוך הוא הריח
 והשתעשע בהם, ובכל הסודות הללו של
 החכמה שלהם, מתגלה עליהם, והם
 רואים את אותו נעם ה'. אז בלם שמחים
 בשמחה רבה, עד שמתפשטים הזיו
 והאור שלהם. ומאותה המְשֻׁבָּה של זיו
 ואור של השמחה שלהם, עושים פרות
 ותולדות לעולם הזה, ואותו הפרי נכנס

האבות, ושמחים בהם בכמה בנים
 קדושים שסביבם, ובלם שמחים.
כְּשֶׁנִּכְנַס הקדוש ברוך הוא בחצות
 הלילה, בלם עומדים מתקנים כְּרָאוּי,
 וכל ההשתדלות שהשתדלו באותו היום
 בחדושי תורה. ותשוקתו של הקדוש
 ברוך הוא באותם הצדיקים, שחדשו בה
 דברים. והשתעשעו בהם, והשתעשע
 באותם דברים. וכן בכל צדיק וצדיק.

וּבְךָ מִשְׁתַּעֲשַׂע בְּכָל צַדִּיק וְצַדִּיק, וְאָמַר, זַכָּאָה
 מִלְּכָא דְבְנֵין אֵלֵין אֲתַבְּרֵרוּ לְחֻלְקֵיהּ
 וְעַדְבֵיהּ. וְקָלָא אִיתְעַר, מֵאַמְצָעוֹת גִּינְתָא דְרַקִּיעַ,
 וְקוּרָא בְּקַל תַּקִּיף וְאָמַר, (תהלים קלז ז) זְכֹר ה' לְבְנֵי
 אָדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד
 הַיּוֹסֹד בָּהּ. בְּדִין עֲרִטִידוֹ וְקַרְקוּרָא דִּילֵיהּ. וְכָל
 צַדִּיקֵיָא דְתַמְן אֲתַעְרוּ בְּבִכְיָהּ.

וְקָלָא אִיתְעַר מֵאַמְצָעוֹת גִּינְתָא דְרַקִּיעָא,
 דְאַשְׁתַּמַּע בְּתַלְת מָאָה וְתַשְׁעִין רַקִּיעִין.
 בְּנֵין דִּילִית חֲדוּה וְשַׁעֲשׂוּעָא לְקוּדְשָא בְּרוּךְ הוּא,
 אֵלָא בְּשַׁעֲתָא דְקָאִים בְּהַדִּי צַדִּיקֵיָא דְתַמְן. וּבְנֵין
 דָּא אֹמְי וְאָמַר, (שם ו) אִם אֲשַׁכְחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁבַּח
 יְמִינֵי תִדְבַק וְגו', אִם לֹא אֵעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל
 רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי. בְּכָל אֲתַר דְאִית חֲדוּה לְקוּדְשָא
 בְּרוּךְ הוּא, קָלָא דָּא נָפִיק וְקָאֲרִי.

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

שָׁשִׁם מִתְעוֹרְרִים בְּבִכְיָהּ.
 וְקוּל מִתְעוֹרַר בְּאַמְצַע הַגֵּן שֶׁל הָרַקִּיעַ,
 שְׁנִשְׁמַע בְּשִׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְתַשְׁעִים רַקִּיעִים,
 מִשׁוּם שְׂאִין שְׂמֹחָה וְשַׁעֲשׂוּעַ לְקוּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֵלָא בְּשַׁעֲהַ שְׁעוּמַד עִם
 הַצַּדִּיקִים שְׁשָׁם. וּמִשׁוּם כֶּךָ נִשְׁפַּע וְאָמַר,
 (שם) אִם אֲשַׁכְחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁבַּח יְמִינֵי
 תִדְבַק וְגו', אִם לֹא אֵעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל

תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה עַד הַזְּמַן שֶׁצָּרִיךְ.
 וְכֵן מִשְׁתַּעֲשַׂע בְּכָל צַדִּיק וְצַדִּיק, וְאָמַר:
 אֲשֶׁרֵי הַמֶּלֶךְ שֶׁהַבְּנִים הִלְלוּ נִבְחָרוּ
 לְחַלְקוֹ וְגוּרְלוֹ. וְקוּל מִתְעוֹרַר מֵאַמְצַע הַגֵּן
 שֶׁל הָרַקִּיעַ, וְקוּרָא בְּקוּל חֲזֹק וְאָמַר, (שם
 קלז) זְכֹר ה' לְבְנֵי אָדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם
 הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֹד בָּהּ. וְאִז
 הִלְלוֹת וְהַצְעָקוֹת שָׁלוּ. וְכָל הַצַּדִּיקִים

בְּדִין נָפִיק מִתַּמּוֹן, וְסָלִיק וּבִטַּשׁ בְּרַקִּיעִין, וְשָׂאֵיג
 שְׂאוּגִין, עַד דְּכָל חִילֵי שְׂמַיָּא כְּלָחוּ בְּעַרְבוּבָא. (נ"א
 בערמורא) בְּדִין נִשְׁבָּא רוּחָא, וּבִטַּשׁ בְּטַרְפִּין דִּהִתּוּא
 אֵילָנָא רַבְרָבָא, וְכָל עֲנַפֵּין דִּילֵיהּ פְּטָשִׁין דָּא בְּדָא.
 וְקָלָא אִיתְעַר מִגּוֹ נוֹפָא דְאֵילָנָא וְקָרִי, (שם קה ח-ט) זָכַר
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּדָבַר צְוָה לְאַלְפֵי הַיָּם אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
 אַבְרָהָם וְשִׁבְעָתוֹ לְיִשְׁחָק. כִּיֹּן דְקָלָא דָּא אִתְעַר,
 שָׁמַע אַבְרָהָם סָבָא וְאִיתְעַר, בְּדִין אִיהוּ רַעְיוּנָא
 לְמַלְכָא, וְאִתְנַחַם בְּהַדְרֵיהּ.

בְּהֵיא שְׁעָתָא, אִיתְעַר רוּחָא חָדָא מִסְטָרָא
 דְּדְרוּם, וְכָל רַעוּ וְחֲדוּתָא וְאַסּוּתָא
 אִיתְעַר בְּעֵלְמָא. וּבְדִין סָלִיק צִפְרָא, וְרַעְיוּנָא
 אֲשֶׁתִּבַּח, וְנִיחָא אִיהוּ לְכָל אַסִּירֵי מַלְכָא דְאֵינוּן
 בְּבֵי מְרַעֲיָהוּ. זָכָא עֲמָא, דִּיכְלִין לְמַנְדַּע מְרִזִין

לשון הקודש

את אברהם ושבעתו ליִשְׁחָק. כִּיֹּן שְׁקוּל
 זֶה מִתְעוּרָא, שׁוֹמֵעַ אַבְרָהָם הִגְוֵן
 וּמִתְעוּרָא, וְאִזּוּ הוּא רַעוּן הַמְּלָךְ, וּמִתְנַחֵם
 עִמּוֹ.

בַּשְּׁעָה הַהִיא מִתְעוּרְרַת רוּחַ אַחַת מִצַּד
 דְּרוּם, וְכָל הַרַעוּן וְהַשְּׁמָחָה וְהַרְפוּאָה
 מִתְעוּרְרִים בְּעוֹלָם. וְאִזּוּ עוֹלָה הַבְּקָר, וְעַת
 רַעוּן נִמְצָאָתָא, וְנַחַת הִיא לְכָל אַסִּירֵי
 הַמְּלָךְ שְׁהֵם בְּבֵית חָלָם. אֲשֶׁרֵי הָעָם

ראש שְׁמָחָתִי. בְּכָל מְקוֹם שֵׁישׁ שְׁמָחָה
 לְקָדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, קוּל זֶה יוֹצֵא וְקוּרָא.
 אִזּוּ יוֹצֵא מִשָּׁם, וְעוֹלָה וּמִכָּה בְּרַקִּיעִים,
 וְשׁוּאֵיג שְׂאוּגוֹת, עַד שְׁכַל צְבָאוֹת הַשְּׁמַיִם
 כְּלָם בְּעַרְבוּבָא. אִזּוּ נוֹשְׁבַת רוּחַ וּמִכָּה
 בְּעֵלִים שֶׁל אוֹתוֹ הָעֵץ הַגָּדוֹל, וְכָל
 הָעֲנַפִּים שֶׁלוֹ מִכֵּים זֶה בְּזֶה. וְקוּל מִתְעוּרָר
 מִתּוֹךְ נוֹף הָעֵץ וְקוּרָא, (שם קה) זָכַר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ דְּדָבַר צְוָה לְאַלְפֵי הַיָּם אֲשֶׁר כָּרַת

טְמִירִין, סְתִימִין דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא.

אָמַר רַבִּי אָבָא, יוֹמָא חָדָא הָוִינָא אֲזִילִי בְּמִדְבָּרָא,
אָנָּא וְרַבִּי יְהוּדָה דְּמִן עֵבֹו בְּהַדִּי, וְאֵעִילָנָא
בְּמַעְרְתָּא חָדָא, וְאֲשַׁכְּחָנָא תַּמָּן סַפְרָא חָדָא עֲתִיקָא
מִזְמִין קְדָמָאִין. אֲפִתְחָנָא לִיה, וְאֲשַׁכְּחָנָא דְּהוּה
כְּתִיב בְּרִישׁ מִלּוֹי, (ישעיה מב ט) חָרָא שׁוֹנֹת הִנֵּה בָּאוּ
וְחֲדָשׁוֹת אֲנִי מִגִּיד. וְאוֹקִים קָרָא בְּנִשְׁמַתְהוֹן
דְּצַדִּיקָיָא, מִן יוֹמָא דְּסָלִיק בְּרַעוּתָא דְּמַחְשָׁבָה
לְמַבְרֵי עֲלָמָא.

דְּעַד לָא אֲתַבְרֵי עֲלָמָא, כָּל רוּחִין דְּצַדִּיקָיָא הָווּ
גְּנִיזִין בְּמַחְשָׁבָה קַמִּיה, כָּל חַד וְחַד
בְּדִיוקְנִיה. בִּיּוֹן דְּצִייר עֲלָמָא, אֲתַנְלִיין כְּלָהוּ, וְקִיּוּמִי
בְּדִיוקְנִיהוּ קַמִּיה, תַּמָּן בְּרוּמִי רְקִיעִין (נ"א מְרוּמִים).
לְבַתַּר יְהִיב לֹון בְּאוּצַר חַד, בְּגַנְתָּא דְּעַרְן לְעִילָא.

לשון הקודש

שְׂיֻכּוּלִים לְדַעַת מֵהַסּוּדוֹת הַטְּמִירִים, וְחֲדָשׁוֹת אֲנִי מִגִּיד. וּבְאֵר הַפְּסוּק
הַנִּסְתָּרִים שֶׁל הַמְּלַךְ הַקָּדוֹשׁ.
אָמַר רַבִּי אָבָא, יוֹם אֶחָד הָיִינוּ הוֹלְכִים
בְּמִדְבָּר, אֲנִי וְרַבִּי יְהוּדָה שָׁמֹן עֵבֹו עִמִּי,
וְנִכְנַסְנוּ לְמַעְרָה אַחַת, וּמָצְאָנוּ שָׁם סֶפֶר
עֲתִיק אֶחָד מֵהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים. פִּתְחָנוּ
אוֹתוֹ, וּמָצְאָנוּ שֶׁהָיָה כְּתוּב בְּרֵאשׁ
דְּבָרֵינוּ, (ישעיה מב) חָרָא שׁוֹנֹת הִנֵּה בָּאוּ

בְּנִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, מִיּוֹם שֶׁעָלָה בְּרַצּוֹן
הַמַּחְשָׁבָה לְבְרֵא אֶת הָעוֹלָם.
שְׁטָרָם שֶׁנִּכְרָא הָעוֹלָם, כָּל רוּחוֹת
הַצַּדִּיקִים הָיוּ גְּנוּזִים בְּמַחְשָׁבָה לְפָנָיו, כָּל
אֶחָד וְאֶחָד בְּדַמּוּתוֹ. בִּיּוֹן שֶׁצִּייר הָעוֹלָם,
כָּלֵם הַתְּנַלְלוֹ, וְעוֹמְדִים בְּדִיוקְנֵיהֶם לְפָנָיו,
שָׁם בְּרוּמִי הָרְקִיעִים (מְרוּמִים). אַחַר כֵּךְ נָתַן

וְהָיָה אוֹצֵר לֹא מְלִיִּיא לְעֵלְמִין, וְתִדִּיר קָרִי,
הֲרֵאשׁוֹנוֹת הֵינָה בָּאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מִגִּיד. מֵאֵי אֲנִי
מִגִּיד. אֵלֶּא בְּלָהוּ בְּשִׁמְהֵן וְלִית תְּאוּבָתָא וְכִיסוּפָא
לְהָהוּא אוֹצֵר, אֵלֶּא לְאַרְקָא בֵּיה נִשְׁמַתִּין.

כְּמָה דְּגִיְהֵנָם, לִית לִיה תְּאוּבָתָא וְכִיסוּפָא, אֵלֶּא
לְקַבְּלָא נִשְׁמַתִּין בֵּיה לְאַתְדַּפְּאָה, תַּפְּסֵן, וְכָל
יּוֹמֵי קָרִי, הֵב הֵב. מֵאֵי הֵב הֵב, אֵלֶּא אוֹקִיד אוֹקִיד.

וְהָיָה אוֹצֵר נָטִיר כָּל אֵינוֹן נִשְׁמַתִּין, עַד
זִמְנָא דְּאַלְפִישׁ לֹזֵן, וְנִחַתוּ לְהֵא עֲלֵמָא.
וּמְגוֹ חוּבָא דְּאַדָּם קְדַמָּה, דְּאַחֲשִׁיד עֲלֵמָא,
וְאַחֲשִׁיד סְטָרָא אַחֲרָא בִּישָׂא לְעֵלְמָא, אֲצַטְרִיכוּ
לְאַתְלַפְּשָׂא אֵינוֹן נִשְׁמַתִּין. בְּלַבוּשָׂא דָּא, דְּהָא
לְבוּשָׂא אַחֲרָא זְמַן קִידְשָׂא בְּרִידָא הוּא בְּעָא
לְאַלְפְּשָׂא לְאֵינוֹן נִשְׁמַתִּין. וְהוּא אָמַר בְּהָהוּא

לשון הקודש

אֵלֶּא אֲשֶׁרֶף אֲשֶׁרֶף.
וְאוֹתוֹ הָאוֹצֵר שׁוֹמֵר כָּל אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת,
עַד הַזְּמַן שֶׁמְלַבִּישׁ אוֹתָן, וְיִוְרְדוֹת לְעוֹלָם
הַזֶּה. וּבִמְתוּךְ חֲטָאוֹ שֶׁל אָדָם הֲרֵאשׁוֹן,
שֶׁהַחֲשִׁיד אֶת הָעוֹלָם, וְהַמְשִׁיד הַצַּד
הָאֲחֵר הִרְעָ לְעוֹלָם, הַצַּטְרִיכוּ לְהַתְלַבֵּשׁ
אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת בְּלְבוּשׁ הַזֶּה, שֶׁהָרִי לְבוּשׁ
אֲחֵר עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַלְבִּישׁ
אֶת אוֹתָן הַנְּשָׁמוֹת. וְהוּא אוֹמֵר בְּאוֹתוֹ

אוֹתָם בְּאוֹצֵר אֶחָד בְּגַן הֶעָדֵן שֶׁלְמַעַלְהָ.
וְהָאוֹצֵר הַהוּא אֵינוֹ מְלֵא לְעוֹלָמִים,
וְתִמִּיד קוֹרָא: הֲרֵאשׁוֹנוֹת הֵינָה בָּאוּ
וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מִגִּיד. מַה זֶה אֲנִי מִגִּיד?
אֵלֶּא כָּלֵם בְּשָׁמוֹת, וְאֵין תְּשׁוּקָה וְכִסּוּף
לְאוֹתוֹ הָאוֹצֵר אֵלֶּא לְהַרִיק בּוֹ נִשְׁמוֹת.
כְּמוֹ שֶׁהִגִּיהֵנָם אֵין לוֹ תְּשׁוּקָה וְכִסּוּף
אֵלֶּא לְקַבֵּל בּוֹ נִשְׁמוֹת לְהַטְהַר שָׁם, וְכָל
הַיָּמִים קוֹרָא הֵב הֵב. מַה זֶה הֵב הֵב?

סִפְרָא, עַד הָכָא, שְׁתִּיקוּ. וְחִמְיָא מִכָּאן וְהִלָּאָה,
מַלִּין מְתִיקָן דִּלָּא אֲשֶׁתְּמוּדְעָאן.

וּלְבַתֵּר חִמְיָא לֹזן בְּחֵלְמָא. וְאָמְרוּ לִי שְׁתּוּק,
וְלֹא תִגְלִי אֵלָא לְטִינְרָא תְּקִיפָא, וְכֵךְ
עֲבִידְנָא. וְאֲשַׁפְּחָנָא בֵּיתָא, וְאִיתִימָא, לְבוּשָׂא אַחְרָא
זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא לְאֵלְבִישָׁא לְאִילִין נִשְׁמַתִּין
לְעֵלְמָא (לִזְמַנָּא) דְּאָתִי, אִם כֵּן מִיתָא דְּאֲחֵיָא יְחֻקְאֵל,
מַאי טַעְמָא לָא עָבַד לֹזן הַהוּא לְבוּשָׂא.

אֵלָא, בְּגִין (דף טו ע"א) דִּלָּא מָטָא זְמַנָּא, לְאֲעֵבְרָא
בְּעֵלְמָא הַהוּא אֲוִירָא דְכִיָּא, דְּעָבִיד
לְבוּשֵׁין. וּבְגִין כֵּךְ לָא אֵלְבִישׁ לֹזן, אֵלָא כְּמַה דְּהוּוּ.
וְכֵךְ יְהִי לְתַחֲתֵית הַמְתִּים, בַּר דְּזוּחְמָא דְּקַדְמִיתָא
לָא אֲשֶׁתְּכַחַת תַּמָּן.

וְכֵךְ בַּר נָשׁ נָפִיק מִהָאִי עֵלְמָא, כְּלָהוּ, בֵּין
צְדִיקִים, בֵּין חֲסִידִים וְתַמִּימִין, וְחֵיבִין

לשון הקודש

עֲשֵׂה לָהֶם אוֹתוֹ הַלְבוּשׁ?
אֵלָא מִשּׁוּם שְׁטָרִם הִגִּיעַ הַזְּמַן לְהַעֲבִיר
בְּעוֹלָם אוֹתוֹ הָאֲוִיר הַנּוֹךְ שְׁעוֹשֵׂה
לְבוּשִׁים, וּמִשּׁוּם כֵּךְ לֹא הַלְבִישׁ אוֹתָם,
אֵלָא כְּמוֹ שֶׁהָיוּ. וְכֵךְ יְהִיָּה לְתַחֲתֵית
הַמְתִּים, רַק שְׁהוֹחֵמָה שְׁלֵרָא שׁוֹנָה לֹא
מְצוּיָה שָׁם.

וּבְשֵׁאֲדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּלָם, בֵּין

הַסֵּפֶר עַד כָּאן. שְׁתִּיקוּ. וְרֵאִיתִי מִכָּאן
וְהִלָּאָה דְּבָרִים מְתוּקִים שְׂאִין מְכָרִים.
וְאַחַר כֵּךְ רֵאִיתִי אוֹתָם בְּחֵלּוֹם, וְאָמְרוּ
לִי שְׁתּוּק, וְאֵל תִּגְלֵה אֵלָא לְסַלַּע הַחֻזְק.
וְכֵךְ עָשִׂיתִי. וּמִצָּאתִי בּוֹ, וְאִם תֹּאמְרוּ,
לְבוּשׁ אַחַר עֲתִיד הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַלְבִישׁ אוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת לְעוֹלָם הַכָּא, אִם
כֵּן, הַמְתִּים שְׁהַחֲזִיחַ יְחֻקְאֵל, לְמַה לֹּא

וְרִשְׁעִים, כָּלְהוּ עֲבָרִין בְּאוֹרְחָא דָּא לְמִיחְמֵי לִיהּ
לְאָדָם קַדְמָאָה, לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא. וְתַמָּן נְטִילֵי
אוֹרְחָא, אוּ לְגֵן עֵדֶן, אוּ לְגִיהֵנָם.

כָּל אֵינוֹן דְּאוֹרְחֵיהּ לְגֵן עֵדֶן, מִתְקַרְבִין לְגַבֵּי
חוּמָה דְלִבְר, מֵאֵינוֹן תְּלַת חוּמוֹת דְּתַמָּן. כְּדִין
נִפְק חַד מְמַנָּא, וְאִתְעַר קַמֵּיהּ וְקֹאֲרֵי וְאָמַר, זַכָּאִין
אִתּוֹן צְדִיקֵיָא בְּעֲלָמִין כָּלְהוּ. וְהָהוּא מְמַנָּא
יַעֲזוּרִיא"ל שְׁמִיה. אוֹלִיף לֹון אוֹרְחָא, וְאִזְלִין קַמֵּיה,
עַד תְּרַעָא חֲדָא דְגִיהֵנָם, וְהָאֵי מְמַנָּא קָרִי בְּחִילָא,
צַנוּן תְּנַנָּא צַנוּן יְקוּדְתָא. בְּהָהוּא שַׁעְתָּא, בְּבַהִילוּ
מְצַנְנֵן לִיה, וְעֹאֲלִין כָּלְהוּ וְטַבְּלִין וְעֲבָרִין. וְכָלְהוּ
חִיבֵיָא, אִתְמַסְרֵן בִּידָא דְחוּמָה, וְאִעְלִין בְּגִיהֵנָם,
וְכָל אֵינוֹן זַכָּאִין לָא אִתְמַסְרֵן בִּידוּי, אֶלָּא בִּידוּי
דְהָהוּא מְמַנָּא.

לשון הקודש

שִׁשְׁמוֹ יַעֲזוּרִיא"ל, מִרְאָה לְהֵם הַדְרָךְ,
וְהוֹלְכִים לְפָנָיו עַד שַׁעַר אֶחָד שֶׁל גִּיהֵנָם,
וּמִמֶּנָּה אֶחָד קוֹרָא בְּכַח: צַנְנוּ הָעֵשָׂן, צַנְנוּ
הַדְּלָקָה. בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה מְצַנְנִים אוֹתוֹ
בְּבַהִילוֹת, וְכֻלָּם נִכְנָסִים וְטוֹבְלִים
וְעוֹבְרִים, וְכָל הָרִשְׁעִים נִמְסְרִים בִּידֵי
חוּמָה, וְנִכְנָסִים לְגִיהֵנָם, וְכָל אוֹתָם
הַצְּדִיקִים אֵין נִמְסְרִים בִּידוּ, אֶלָּא בִּידֵי
אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה.

צְדִיקִים, וּבֵין חֲסִידִים וְתַמִּימִים, וְחִיבִים
וְרִשְׁעִים, כָּלֵם עוֹבְרִים כְּדִרְךָ הֵוּו לְרֹאוֹת
אוֹתוֹ, אֵת אָדָם הָרֹאשׁוֹן, לְכָל בְּנֵי
הָעוֹלָם. וְשָׁם נוֹטְלִים דְרָךְ אוּ לְגֵן עֵדֶן אוּ
לְגִיהֵנָם.
כָּל אוֹתָם שְׂדֵרְכֵם לְגֵן עֵדֶן, מִתְקַרְבִים
לְחוּמָה תְּחִיצוּנָה מֵאוֹתָן שְׁלֹשׁ הַחוּמוֹת
שָׁשֵׁם. וְאִזּוּ יוֹצֵא מִמֶּנָּה אֶחָד וּמִתְעוֹרֵר
לְפָנֵיהֶם וְקוֹרָא וְאָמַר: אֲשֶׁרִיכֶם
הַצְּדִיקִים כָּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְאוֹתוֹ הַמְּמַנָּה

כִּיּוֹן דְּטַבְלִין וְעַבְרִין, הֵהוּא מְמַנָּא אָזִיל קַמֵּיהוּ,
 עַד דְּמַטּוֹן לְשׁוּר חוּמָה דְּגִנְתָּא דְּעַדָּן.
 וְהֵהוּא מְמַנָּא קְאָרִי לְפִתְחָא וְאָמַר, ^(ישעיה כח ב) פִּתְחוּ
 שְׁעָרִים וְיָבֵא גֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֲמִנִים. כִּדִּין פִּתְחוּ
 פִּתְחָא, וְאָעִיל לֹון לְגָאוּ, וְכֵן לְכָל פִּתְחָא וּפִתְחָא.
 כִּיּוֹן דְּעָאֵלוּ לְגָאוּ, לְאַתֵּר דְּצְדִיקָיָא אַחֲרֵינִין
 קְיָיִמִין, כַּמָּה חֲדָוָה עַל חֲדָוָה, וְכַמָּה חֲדָוָה
 עַל חֲדָוָה עַל צְדִיקָיָא, וְכָל בְּנֵי מְתִיבְתָּא חֲדָאן.
 לְסוּף תְּלַתָּא יוֹמִין, דְּאֵתְטַמְרוּן בְּהַכְּלִין יְדִיעָאן,
 נְפָקוּן, וְאֲזִירִין נְשָׁבִין, וּמְצַטְיִירִין כְּלָחוּ בְּדִיוֹקְנֵיהוּ.
 וּמַכְּבָּאן לְהֶלְאָה, יְרֵתִי אַחְסַנְתָּ יְרוּתָא, כְּדָקָא חֲזִי
 לְכָל חַד וְחַד.

חִיזּוּא דְּאֵתְחִיזָּא בְּגֵן עַדָּן, מַחִיזּוּ יִקְרָא דִּיוֹקְנָא
 דְּכָל דִּיוֹקְנֵין, וְגֵנוּן דְּכָל גְּזוּנֵין, דְּמַלְכָּא
 קְדִישָׁא, לָא אֵתְגַלִּי בְּהִיכְלָא, וְלָא בְּאַתֵּר חַד, אֶלָּא

לשון הקודש

וּכְמָה שְׂמַחָה עַל שְׂמַחָה עַל הַצְּדִיקִים,
 וְכָל בְּנֵי הַיְּשִׁיבוֹת שְׂמַחִים. לְסוּף שְׁלֹשָׁה
 יָמִים שְׁנַמְמָנוּ בְּהִיכְלוֹת יְדוּעִים, יוֹצְאִים,
 וְהַאֲזִירִים נוֹשְׁבִים, וְכָלֵם מְצַטְיִירִים
 בְּדִיוֹקְנֵיהֶם. מַכְּבָּאן וְהֶלְאָה יוֹרְשִׁים אַחְזוֹת
 נַחֲלָה כְּרָאוּי לְכָל אַחַד וְאַחַד.

הַמְּרָאָה שְׁנַרְאָה בְּגֵן עַדָּן מַמְרָאָה כְּבוֹד
 דְּמוֹת כָּל הַדִּיוֹקְנָאוֹת, וְהַגְּנוּן שֶׁל כָּל

כִּיּוֹן שְׂטוּבָלִים וְעוֹבְרִים, אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה
 הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם, עַד שְׂמַנְיַעִים לְגַדֵּר חוּמַת
 גֵּן הָעַדָּן. וְאוֹתוֹ הַמְּמַנָּה קוֹרָא לְפִתְחָ
 וְאָמַר: ^(שם כ) פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֵא גֹי צְדִיק
 שׁוֹמֵר אֲמִנִים. אִזּוּ פּוֹתְחִים פִּתְחָ, וּמַכְּבִּים
 אוֹתָם לְפָנֵים, וְכֵן לְכָל פִּתְחָ וּפִתְחָ.

כִּיּוֹן שְׁנַכְנְסוּ לְפָנֵים, לְמָקַם שְׂצִדִיקִים
 אַחֲרֵים עוֹמְדִים, כַּמָּה חֲדָוָה עַל חֲדָוָה,

אֶת־פֶּתַח רְקִיעָא מְרַקְמָא עַל גְּבִי גִבְתָּא, לְאַרְבַּע
 סְטָרִין, וְאֶת־מַלְיָא מְזִינָא יִקְרָא קַדִּישָׁא, וְאֶת־חֲזוֹ
 תַּפְּנִין, וְאֶת־נְהַרֹן כְּלָהוּ צְדִיקֵיִיא. מֵאֵן חָמָא חֲדוּוּא
 דָּא, וְכִסּוּפָא דָּא, דִּהְהוּא נוּעֵם ה'.

עַד כָּאֵן הָוּה לִי רִשׁוֹ לְמַחְמִי בְּהַהוּא סְפָרָא.
 אֲדַמְקִיפְנָא לְמִיחְמִי יִתִיר, פָּרַח מִן יָדִי, וְלֹא
 חָמִינָא לִי, וְאֶשְׁתְּאַרְנָא עָצִיב, וּבְכִינָא. דְּמִיכְנָא
 תַּפְּנִין בְּהַהוּא מְעַרְתָּא, וְחָמִינָא לִי, לְהַהוּא דְּלִבִּישׁ
 מִדָּא, אָמַר לִי, רַבִּי, מַה לָּךְ לְמַכְפִּי, לָא תִתְעַצִּיב.
 מִמָּאן דִּהָוָה הַהוּא סְפָרָא, פָּרַח לְגַבִּיהַ, וּנְטָלִיהַ.
 וְעַד דְּלֹא נִפְק מִהַאי עֲלֵמָא, גְּנִיז לִי בְּהַהוּא
 מְעַרְתָּא דְּמִדְּבָרָא דָּא, וְהֶשְׁתְּא דִּהָוָה מִתְּגַלִּי לְחֵיִיא,
 פָּרַח בְּאַוִירָא וּנְטָלִיהַ.

לשון הקודש

ולא ראיתיהו, ונשארתני עצוב ובכיתי.
 ישגתי שם באותה המערה, וראיתי אותו
 לבוש הפדים. אמר לי: רבי, מה לך
 לבכות? אל תתעצב. ממי שהיה הספר
 ההוא, פרח אליו, ונטלו. וטרם יצא מן
 העולם הזה, גנז אותו באותה המערה
 במדבר הזה, ועכשוו שהתגלה לחיים,
 פרח באויר ונטלו.

הגננים של המלך הקדוש, לא מתגלה
 בהיכל ולא במקום אחד, אלא נפתח
 רקיע מרקם על גבי הגן לארבעה צדדים,
 ומתמלא מזיו הכבוד הקדוש, ונראים
 שם, ומאירים כל הצדיקים. מי ראה
 השמחה הזו והתשוקה הזו של אותו נעם
 ה'.

עד כאן היה לי רשות באותו ספר.
 כשהסתובבתי לראות יותר, פרח מזידי

מִכָּאן וְלִהְיָאָה, זֵיל לָךְ לְאֹרְחָךְ. וּמִהֲהוּא יוֹמָא
עַד הָכָא. לָא אֲתִגְלִי לִי, וְלֹא זָכִינָא
לְמִשְׁמַע מִמָּאן הוּא. וּבְכָל זְמַנָּא דְאַנָּא דְכִוְרָנָא,
אֲשֶׁתְּאַרְנָא עָצִיב. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר דִּילְמָא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא פְּעִי בִיקְרִיָה, דְלֹא יִתְגְּלִי בְּעָלְמָא.

עַד דְּהוּוּ יִתְבִּי וְלַעְאֵן בְּמַלְיָן יִקְרִינֵן וְעִילְאִין אֵלִינֵן,
נְהַר יִמָּא. קָמוּ וְאַזְלוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
הַשְׁתָּא עֵידֵן רַעְוּוּא הוּא קָמִי מְלַפָּא, נִימָא מִיְלִי
דְּאוּרִייתָא, וְנִתְעַסַּק בָּהּ, וְנִשְׁתַּתַּף בְּשִׁכְנִיתָא.

לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמְצָרִים. אִי תִימָא, דְּהָא
צְרִיד לְנִטְלָא פִּישׁוּסִין וְיִזְחָסִין דִּילְהוֹן, לָא
אַצְטְרִיד, אֶלְא אֹרַח בְּלָל. דְּכִתִּיב (שם א' ט) הִנֵּה עִם
יֵצֵא מִמְצָרִים. מַאי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּהָכִי קְאִירִי לֹון
פִּטְרוֹנָא דִּילְהוֹן בְּמָה זִימְנִין, וְעַל דָּא לָא תִטְעָה,
דְּכִתִּיב שְׁלַח אֶת עַמִּי בְּכָל זְמַנָּא.

לשון הקודש

קָמוּ וְהִלְכוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כַּעַת עַת
רְצוֹן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, נֹאמַר דְּבָרֵי תוֹרָה
וְנִתְעַסַּק בָּהּ, וְנִשְׁתַּתַּף עִם הַשְּׂכִינָה.

לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמְצָרִים (במדבר כב).
אִם תֹּאמַר, שְׁהָרִי צְרִיד לְשַׁל הַשְּׁמוֹת
וְהַיִּזְחָסִין שְׁלָהֶם - לֹא צְרִיד, אֶלְא דְרִיד
בְּלָל, שְׁכַתוֹב הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמְצָרִים. מָה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁכַךְ קוּרָא לָהֶם פִּטְרוֹנָם

מִכָּאן וְלִהְיָאָה, לָךְ לָךְ לְדַרְכְּךָ. וּמֵאוֹתוֹ
יוֹם עַד כָּאֵן לֹא הִתְגְּלָה לִי, וְלֹא זָכִינָא
לְשִׁמְעַע מִמִּי הוּא. וּבְכָל פַּעַם שְׂאֲנִי נִזְכָּר,
אֲנִי נִשְׁאָר עָצוּב. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אוּלַּי
הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצֵה בְּכַבּוּדוֹ שְׁלֹא
יִתְגְּלָה בְּעוֹלָם.

בְּעוֹד שְׁהִיּוּ יוֹשְׁבִים וְעוֹסְקִים בְּדְבָרִים
הַנִּכְבָּדִים וְהַעֲלִיזִים הַלְלוּ, הַאִיר הַיּוֹם.

וְעוֹד, כִּד אֲתַנְטְלִית עֵיטָא עַל־יְהוּ עִם פְּרַעָה,
בְּלִישְׁנָא דָּא יְכֻלֵּי לְהוּ, דְּכְתִיב הִנֵּה עִם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ. אֹפֶי הַשְׁתָּא דְּכְתִיב, הִנֵּה
עִם יַצ"א מִמְצָרִים, דְּלֹא אֶפִיק לִזְוֹן אַחְרָא, אֶלָּא
אִיהוּ מִגְרָמִיה נִפְק, וּבְגִין כִּד תִּיכּוּל לְאַבְאֲשָׂא לִזְוֹן.

הִנֵּה כֶּסֶה אֶת עֵין הָאָרֶץ, אִית דְּאָמְרֵי, סִיחּוֹן
וְעוֹג, דְּקַטְלֵי לִזְוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּהוּ עֵינָא
דְּאַרְעָא. אֶלָּא כִּד אִיִּתִי קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אַרְבָּה
עַל אַרְעָא דְּמִצְרַיִם, מַה כְּתִיב, (שם יג טו) וַיְכַס אֶת עֵין
כָּל הָאָרֶץ וַתִּחְשַׁךְ הָאָרֶץ. אֲמַאי, בְּגִין דְּכָל חֲרָשִׁין
וְקוֹסְמִין דְּעֵלְמָא, לֹא יְכֻלִּין לְמַעְבַּד חֲרָשִׁין, אֶלָּא
מְלָה חֲדָא, בְּדִרְגָּא חֲדָא, בְּזִמְנָא חֲדָא. וְלַעֲמָא דָּא
אִיִּתִי אַרְבָּה, מְבוֹלְבָּל בְּכַמָּה זִינֵי מְבוֹלְבָּלִים אֵלִין
בְּאֵלִין, עַד דְּלֹא יְכִילוּ כָּל חֲרָשִׁין וְכָל קוֹסְמִין.

לשון הקודש

אומרים, סיחון ועוג, שהרגו אותם
ישראל, שהיו עין הארץ. אלא פשהביא
הקדוש ברוך הוא ארבה על ארץ
מצרים, מה פתוב? (שמות י) ויכס את עין
כל הארץ ותחשך הארץ. למה? משום
שכל המכשפים והקוסמים של העולם
לא יכלו לעשות בשפים, אלא דבר אחד
בדרגה אחת, בפעם אחת. ולעם הזה
הביא ארבה, מבלבל מפמה מינים

כמה פעמים, ועל זה לא תמעה, שכתוב
(שמות ה) שלח את עמי, בכל זמן.

ועוד, בשנמלה עצה עליהם עם פרעה,
בלשון זו יכלו להם, שפתוב (שם א) הנה
עם בני ישראל רב ועצום ממנו. אף כאן
שפתוב הנה עם יצ"א ממצרים, שלא
הוציא אותם אחר, אלא הוא מעצמו יצא
משם, ומשום כך תוכל להרע להם.

הנה כסה את עין הארץ (במדבר כב), יש

לְמִיָּקָם קַמִּייהוּ. וְדָא הוּא וַיְכַס אֶת עֵינַי כָּל הָאָרֶץ.
וְהִכָּא בְּתִיב, הִנֵּה כִּסָּה אֶת עֵינַי הָאָרֶץ.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, בַּא וְרָאָה, בְּלָק וּבִלְעָם לֹא הוּוּ
בְּעֵלְמָא חֲרָשִׁין וְקוֹסְמִין פְּנוּתֵיהוּ. בְּלְעָם,
חִילִיָּה וְתוֹקְפִיָּה הָוָה בְּפּוֹמָא וּבְעֵינֵין. בְּלָק, חִילִיָּה
וְתוֹקְפִיָּה בְּעוֹבְדָא דִּי־דִין. וְדָא אֲעֻטְרִיךְ לְדָא. דְּהָא
כָּל זֵינֵי חֲרָשִׁין דְּעֵלְמָא בְּפּוֹמָא וְעוֹבְדָא הוּוּ, וּבְהוּ
תְלִיין. בְּלְעָם הוּוּ לִיָּה לִישָׁן, וְלֹא יְדִין. בְּלָק הוּוּ
לִיָּה יְדִין וְלֹא לִישָׁן.

אָזְלוּ חֲבַרְיָא, וְשִׁמְשָׂא הָוָה תְּקִיף לַחֲדָא, חָמוּ
הָהוּא בִּי חֶקֶל בְּשִׁפּוּרוֹ דְּעֵשְׂבִין, וּמִיין נְפַקִין
לְכָל סֵטֶר, וְאֵילְנֵי חֶקֶלָא סְגִיִּין, יְתִבֵי תַמָּן. אָמַר
רַבִּי אֲלֵעָזָר, כַּמָּה יָאוֹת אֶתֶר דָּא לְנִיחָא בֵּיהּ.

לשון הקודש

מיני כְּשָׁפִים שֶׁל הָעוֹלָם בְּפֶה וּמַעֲשֵׂה
הוּוּ, וּבְהֵם תְּלוּיִים. לְבִלְעָם הָיָה לוֹ לְשׁוֹן,
וְלֹא יָדִים. לְבָלָק הָיוּ לוֹ יָדִים, וְלֹא לְשׁוֹן.
חֲלָכּוּ הַחֲבַרְיִים, וְהִשְׁמַשׁ הִיָּתָה מֵאֵד
חֲזָקָה. רָאוּ אוֹתוֹ שָׂדֵה בִּיפֵי שֶׁל עֵשְׂבִים,
וּמִים יוֹצְאִים לְכָל צֵד, וְעֵצִים שֶׁל שָׂדֵה
רַבִּים. יֵשְׁבוּ שָׁם. אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר: כַּמָּה
נִגְאָה מְקוֹם זֶה לְגוּחַ בּוֹ.

מִבְּלָבָלִים אֵלוֹ בְּאֵלוֹ, עַד שֶׁלֹּא יָבִלוּ כָּל
הַמְּכַשְׁפִּים וְכָל הַקּוֹסְמִים לַעֲמֹד לְפָנֵיהֶם.
וְהוּוּ וַיְכַס אֶת עֵינַי כָּל הָאָרֶץ. וְכַאֲן בְּתִיב,
הִנֵּה כִּסָּה אֶת עֵינַי הָאָרֶץ.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, בַּא וְרָאָה, בְּלָק וּבִלְעָם
לֹא הָיוּ בְּעוֹלָם מְכַשְׁפִּים וְקוֹסְמִים
בְּמוֹתָם. בְּלְעָם, כְּחוֹ וְתַקְפוֹ הָיָה בְּפֶה
וּבְעֵינָיִם. בְּלָק, כְּחוֹ וְתַקְפוֹ בְּמַעֲשֵׂה
הַיָּדִים. וְזֶה הַצְּטֻרָה אֶת זֶה. שֶׁהָרִי כָּל

אֲדַהּוּ יִתְבִּי, הָא חֵינְיָא רַבְרָבָא אָתִי, בְּתוֹקְפָא
 דְּשִׁמְשָׁא, אֲעַבְר קַמִּיְהוּ. אָמַר לִיה ר'
 אֲלַעְזָר, חֵינְיָא חֵינְיָא, סְטִי לָךְ מֵאֲזַרְתָּךְ, דִּהָא הֵהוּא
 גְּבָרָא תָב, וְאַתְנַחֵם עַל מַה דְּעַבְד, וְלֹא יוֹסִיף
 לְמִיעַבְד הֵהוּא מְלָה. תְּוֹהוּ תְּבַרִינָא, אָמַר רַבִּי
 אָבָא, מַאי הָאֵי. אָמַר לֹון שְׁתִּיקוּ.

אָמַר ר' אֲלַעְזָר, חֵינְיָא חֵינְיָא, לְבַתַּר דְּלַחֲשֵׁנו לָךְ
 מִן שְׁמִינָא, אֲתַנַּחֵם הֵהוּא גְּבָרָא, וְשׂוּי
 בְּרַעוּתִיה, דְּלֹא יְתוּב לְהָא חוּבָא לְעַלְמִין, סְטִי לָךְ
 מֵאֲזַרְתָּךְ. קָם חֵינְיָא בְּקִיּוּמִיה, וְלֹא נְטִיל הָבָא
 וְהָבָא. תָב בְּמִלְקַדְמִין, וְאָמַר לִיה, חֵינְיָא חֵינְיָא,
 יְדַעְנָא מָה אַתְּ בָּעִי, תוּב מֵאֲזַרְתָּךְ, דִּהָא גּוֹי חֵינְיָא
 אָתִי, דְּעַבִּיד בִּישׁ ^(דף 10 ע"ב) לְחַד יוּדָאֵי, וְהָא הוּא
 נְאִים בְּמַעְרְתָא דִּילָךְ, זִיל וְקַטְלִיה. מִיַּד אֲחַדְר
 הֵהוּא חֵינְיָא, וְדַלַּג דִּילוּגִין קַמִּיְהוּ.

לשון הקודש

שְׁלַחְשׁוּ לָךְ מִשְׁמִינִים, הַתְנַחֵם אוֹתוֹ
 הָאִישׁ, וְשָׁם בְּרַעוּנו שְׁלֹא יָשׁוּב לְחַטָּא
 הַזֶּה לְעוֹלָמִים, סְטָה לָךְ מִדְּרַבְרָא קָם
 הַנְּחָשׁ בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא נָסַע לְכָאן וּלְכָאן. שָׁב
 בְּמוֹ מַקְדָּם, וְאָמַר לוֹ: נְחָשׁ נְחָשׁ, יְדַעְתִּי
 מַה שְׁאַתְהָ רוּזְהָ. שׁוּב מִדְּרַבְרָא, שְׁהַרִי גּוֹי
 רְשָׁע בָּא, שְׁעָשָׂה רַע לִיהוּדַי אַחַד, וְהִנֵּה
 הוּא יִשָּׁן בְּמַעְרְתָךְ. לָךְ וְהַרְג אוֹתוֹ! מִיַּד

בְּעוֹד שְׁהִיּוּ יוֹשְׁבִים, הִנֵּה נְחָשׁ גָּדַל בָּא,
 בְּחֻזַּק הַשְּׁמֵשׁ. עָבַר לְפָנֵיהֶם. אָמַר לוֹ רַבִּי
 אֲלַעְזָר: נְחָשׁ נְחָשׁ, סְטָה לָךְ מִדְּרַבְרָא,
 שְׁהַרִי אוֹתוֹ הָאִישׁ שָׁב וְהַתְנַחֵם עַל מַה
 שְׁעָשָׂה, וְלֹא יוֹסִיף לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ דְּבַר.
 תְּמַהוּ הַחֲבָרִים. אָמַר רַבִּי אָבָא: מַה זֶה?
 אָמַר לָהֶם: שְׁתִּיקוּ.

אָמַר רַבִּי אֲלַעְזָר: נְחָשׁ נְחָשׁ, אָמַר

אָמַר ר' אֶלְעָזָר, חֲבֵרֵיִיא, אִי לָא חֵינְנָא חֲבָא,
 בַּמָּה בִישׁוּן הָוֵה עֶבֶד תְּהוּא חֵינְנָא. דְּהָא
 בַּר נָשׁ חַד יוֹדָא, עֶבֶד עוֹבְדָא דְחוּבָה, וְעַד דְּלֵא
 תָּב בְּתִיבְתָא, לְחִישׁוּ לִיהּ לְהֵא חֵינְנָא, לְקַטְלָא
 לִיהּ. וְאַמְלֹךְ תְּהוּא בַּר נָשׁ בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ,
 וְאַתְנַחַם מְחוּבִיבָה, וְאָמַר דְּלֵא יְתוּב לְעַלְמִין לְהֵא
 חֲטָאָה, וְעַל דָּא אֲשֵׁתִיזִיב מִן דִּינָא.

אָמְרוּ חֲבֵרֵיִיא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, בַּמָּה יַדְעָתָּ. אָמַר
 לוֹן, סִימְנָא יְהֵב לִי אַבָּא וְאַנָּא
 אֲשֵׁתִּמּוֹדְעָנָא בֵּיהּ. אָמַר לִיהּ, תִּינַח חֵינְנָא,
 דְּאֲשֵׁתִּמּוֹדְעָתָּ בֵּיהּ. תְּהוּא דְּאַתְנַחַם וְתָב מְחוּבִיבָה,
 בַּמָּה יַדְעָתָּ. אָמַר לוֹן, כִּד הָוֵה אָזִיל תְּהוּא חֵינְנָא,
 קִשְׁקִשׁוּי הָוֵה סְלָקִין, וְזִנְבִיבָה זְקִיפָה, וְאִיהוּ דְּאָזִל
 בְּבַהִילוֹ. רוּחָא אַחְרָא הָוֵה אָזִיל לְקַבְּלִיהּ, וְהָוֵה
 קְאָרִי קַמִּיהּ, תוּב מְאֹרְחָךְ, דְּהָא תָּב מְחוּבִיבָה

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

נצל מן הדיון.

אָמְרוּ הַחֲבֵרִים לְרַבִּי אֶלְעָזָר: בַּמָּה
 יַדְעָתָּ? אָמַר לָהֶם: סִימְנָן נָתַן לִי אַבָּא,
 וְאֲנִי מַבִּיר בּוֹ. אָמְרוּ לוֹ: מִילָא הַנְּחָשׁ
 שֶׁחִבְרַת בּוֹ, אוֹתוֹ שֶׁהִתְנַחַם וְשָׁב מִחֲטָאוֹ
 בַּמָּה יַדְעָתָּ? אָמַר לָהֶם: כִּשְׁהֵיחָ הוֹלֵךְ
 אוֹתוֹ נְחָשׁ, קִשְׁקִשׁוּי הָיוּ עוֹלִים וּזְנָבוֹ
 זָקוּף, וְהוּא שֶׁחִלֵּף בְּבַהֲלָהּ. רוּחַ אַחַר הָיָה

חֹזֵר אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ, וְדָלַג דְּלוּגִים לְפָנֵיהֶם.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: חֲבֵרִים, אִם לֹא הֵיטִיבִי
 כָּאֵן, בַּמָּה רְעוּת הָיָה עוֹשֶׂה אוֹתוֹ נְחָשׁ,
 שֶׁחִרִי אִישׁ אֶחָד יְהוּדִי עָשָׂה מַעֲשֶׂה שֶׁל
 חֲטָא, וְטָרַם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, לְחִישׁוּ לְנְחָשׁ
 הָיָה לְחַרְגַּ אוֹתוֹ, וְנִמְלֹךְ אוֹתוֹ הָאִישׁ בֵּין
 כָּךְ וּבֵין כָּךְ, וְהִתְנַחַם מִחֲטָאוֹ, וְאָמַר
 שְׁלֵא יָשׁוּב לְעוֹלָמִים לְחֲטָא הָוֵה, וְעַל זֶה

וְאַתְּנֵחֶם הֵהוּא בַר נָשׁ. וְהֵהוּא חֵיוֹנָא בִישָׂא לָא הֵוָה אַצִּית, עַד דִּיתְנֹן לִיה בּוֹפֵר בְּאַתְרֵיהּ דִּהֵהוּא בַר נָשׁ דְּאַתְתְּיֵיב קְטִילָא וְתָב מְאֹרְחִיהּ וְאַתְנֵחֶם. דְּכָךְ אֹרְחֵי דְחֵיוֹנָא עֵילָא וְתָבָא, בִּינֹן דְּאַתְיָהִיב לִיה רְשׁוֹ, לָא תָב, עַד דְּאַשְׁלִים הֵהוּא דִּינָא בִישָׂא דְאַתְיָהִיב לִיה רְשׁוֹ לְמַעְבַּד, אִו דִּיתְנֹן לִיה בְּאַתְרֵיהּ חֵיבָא אַחֲרָא בְּכוֹפְרָא, דִּהָא בְּרִיקְנֵיָא לָא יפּוֹק, בִּינֹן דְּאַתְיָהִיב לִיה רְשׁוֹ.

אָמְרוּ לִיה, תִּינַח כָּל דָּא, הֵהוּא גּוֹי דְאַמְרַת דְּאַתְיָהִיב לִיה בּוֹפְרָא בְּמַחַ דְּיַדְעָת. אָמַר לֹאן, בִּינֹן דְּמִלִּילַת לְחֵיוֹנָא, הֵהוּא רוּחָא דִּהֵוָה אָזִיל לְקַבְּלִיהּ, וְלַחִישׁ לִיה דִּיתֵיב לְאֹרְחִיהּ דִּהָא אַתְנֵחֶם הֵהוּא בַר נָשׁ, הוּא דְלִיג עַל אֹזְדָנִי, וְאָמַר לִי.

תְּנוּהוּ חֲבַרְיָא, אָמַר ר' אֶלְעָזָר, חֲבַרְיָא, גֵּהָךְ

לשון הקודש

רשע אחר כנפרי, שְׁחָרִי לֹא יָצָא רִיקָם, בִּינֹן שְׁנַתְנָה לוֹ רְשׁוֹת. אָמַר לוֹ: מִילָא כָּל זֶה, אוֹתוֹ גּוֹי שְׁאַמְרַת שְׁנַתְנֵן לוֹ בְּפֵר בְּמַחַ דְּיַדְעָת? אָמַר לְהֶם: בִּינֹן שְׁדַבְרַת לְנַחֲשׁ, אוֹתוֹ הָרוּחַ שְׁחָהּ הוֹלֵךְ בְּנִגְדוֹ וְלַחֲשׁ לוֹ שִׁיבוֹב לְדַרְכּוֹ, שְׁחָרִי הֲתַנְחֶם אוֹתוֹ הָאִישׁ, הוּא דְלִג עַל אֹזְנִי וְאָמַר לִי. תְּמַחֲוּ הַחֲבַרְיִים. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר:

הוֹלֵךְ בְּנִגְדוֹ, וְהִיָּה קוֹרָא לְפָנָיו: שׁוֹב מִדְּרָכָךְ, שְׁחָרִי אוֹתוֹ הָאִישׁ שָׁב מִחֲטָאוֹ וְהֲתַנְחֶם. וְאוֹתוֹ הַנְּחָשׁ הָרַע לֹא הִיָּה מִקְשִׁיב, עַד שִׁיתְנֹן לוֹ בְּפֵר בְּמִקּוּם אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁהֲתַחֲיֵב הָרִיגָה, וְשָׁב מִדְּרָכּוֹ וְהֲתַנְחֶם. שְׁכָךְ דְּרַךְ הַנְּחָשׁ לְמַעְלָה וְלְמַטָּה – בִּינֹן שְׁנַתְנָה לוֹ רְשׁוֹת, לֹא שָׁב, עַד שְׁמִשְׁלִים אוֹתוֹ הַדִּין הָרַע שְׁנַתְנָה לוֹ רְשׁוֹת לַעֲשׂוֹת, אִו שִׁיתְנֹן לוֹ בְּמִקּוּמוֹ